

עשי פנך (למחזיקים סימן מ"ו וכן מסופר) וקול
 קרן קודש ובידך שלל עשוי ענד קודש שלל
 עשוי נח מלל מקוים יבדך / אשר קן שלל עשוי
 נח (פיך קירי וסב ומנן לנרכה וליאיו רכס
 סי' מ"ו) : (ד) סימא מנדך נרכה סוקח עוריס
 (ועי' סימן מ"ו במנן לנרכה עפ"ה ויכי מסופר
 דס"א גם יוצר המלויות מנרד) : (ה) אש קידס
 ונידך עקף כפיפס קודס בנידך מזיר הכוריס סוב
 לא יבדך מחיר לפרוים (ע"ה) :

(ו) (חולית) (ב) כסמכיס קודס לור כיוס לא ינדך נרכה
 אפר נחן לנשי נרס עד שיאר כיוס אש
 סמס קל סקמול יס ליאר לנחלס ונדיענד ילל אש
 לא סמס קל תרנוול וזקא בידך לאמר תלח לכל קודס
 סמס אש' סמס לא ילל תרין לנדך סמס סמח
 (בלכ"ס סי' מ"ו) : (ג) אש' [סיס] כמדנד טלס כומס
 קל תרנוול חיינ לנדך . גם תרס ינדך כרכה סמח
 לנשי כיוס : (ו) אש קודס ונידך שלל כשי אש
 אשיל סר ינדך לח"כ שלל כשי נח והלל

ברוך אתה יי אלהינו מן קדש העולם אשר נתן לשבוי
בינה להבחין בין יום ובין לילה :

ענף יוסף

וישם בלפניו כשחם חיים מלך זכחה מן דיליכ נפח ע"כ .
 וסודו במלך מן כפ"ים מניסמטו נכנס ואינספ אל סוך
 בלדס . ומלוח זכ יל פילוי נדול ונדל אל האדס פל
 סמלחכיס נדס . המלחכיס חין לכס סמכמכס כי לא נשח
 סי' בלפס המבימחי ואין להס רק חלך רחם כדכחינ פופס
 מלכיו חומס . אכ: האדס יכ כו כמס . כהק"כ נפס
 מבימס דילס אל סוך בלדס אשר מוס איקכפ ח.ק. ה'
 נסוך בלדס . וכמנול כוסר הנפס זוקא סיל לנוקס
 כהק"כ . הגל לה כסע ולל חוס . מכוס דסיק מן
 אלנה סיל כפימס פל כקכ"ס כנחה למח האדס פ"ס .
 וככפז נמלח חנוס סיכב אסס כלחכס כמלח כנדיחס .
 אסס נפסכס כי כפס ככיון . וחכס ממשכס כקני כפוד
 כמיס חוסי . וחכס כמיד ללסס מנני כפ"ז כחוס .
 ולסמירס כי כומן כמסיס ככ"ל . וכפ"ס פ"ס ו' סכס
 כי אסס כלח"ז פל סנפס סמפייס ענלמך וינלל ט' .
 ילכס פל חוס סיוני כנלמך כו וייל ט' . וחכס כפסכס
 כי פל סמכס סמכילס כדכחינ וישם בלפני כמס
 חיס כ"כ :

עין יוסף

סי' ח"ל סמס מלח סגר סיל רקעל אדס וחכס סל
 רשע . וגס סי' חלשנה . ולמו מברכיס להקכ"ה
 על סמכס חכד חכס עכ כרשע . סזס כמחיר
 כמכס ללדיק סמסוף חמך ככל יוס חן זכ כל
 חידוס . אכ זכ כמחיר כמכמס לפריס סז"ה
 כיסול וככיהס וחן כהס לחלויה מלח ינקרלחס
 מדיס כחייכס זכ חכד חכס . אלא כמחיר לכס
 כמחייכס חולי יסונו ע"כ :

לשבו . סי' הלכ כקד"ה כסי בלשן המקרא דכחינ
 לו מי כן לנשי כיה . והלכ סיל המכין .
 ועל ידי ככיהס אדס מכיך בין יוס ובין לילה .
 ומסי כהרעול נ"כ מכין זכ סז"ה הול קוד"ה
 ככל סמס כז"הס כעס . וכערבי קרין להרעול
 כסי . וגס יס כמחייכס ללדס הלכ סיוחע סז"ה
 קרוב ליוס וככיהס עכ לעמד ממשכו . לפיכך
 הקט כרכה ז כמחייכס קל הרעול (נשע) . עז

יש לפרש שכי שרשו סכה . וענינו ראה בלשן
 ארמי

חקן הפלח

וחלל אינו הפסק; אך קשה סברת הרב את ריבנו
 שאמר הפלח וצ"ע, ותרבה חולקים על זה ואומרים
 שברכת אלוה נשמת אינה כלל ברכת אחרונה על
 הגאת השינה כי אם ברכת המעביר שנת כענינו וגו'.
 והרא"ש בתשובה ריש כלל ד' כתב הפסע לפי
 שהיא סמוכה לאשר יצר, והשיב עליה המור דחא
 בגמ' אמרינן כי כתיב אומר אלוה נשמת, ועי'
 באור הגר"א שו"ע או"ח סי' ד' סק"ג וסי' ו' סקמ"ג.
 ור"ה פירש כברכות מ"ו א' ובפסחים ק"ד ב' ד"ה
 כל וכ"כ בשב"י ולקס ענין הפלח כ"ב ב' בשם יש
 ספ"שים, לפי שהיא הודאה כמו שנפתח בה בשם
 ובברוך דמי וכו'. וסעינו ברכת הודאה אחרת שאין
 בה פ"יתה ויש בה תמימה שזה לברכת אלוה נשמת
 ספס ופסח וכ"י בחך אל ההודאות ואין לה פתיחה
 כמ"ל :

עין הפלח

אשר נתן לשבוי בינה . כתב הרא"ש כגרכס ס"ס
 סי' כ"ג , הלכ נקרא שכחו בלשן כמקרא
 דכחינ מי נתן לשבוי כיה (לכס למ' פ) והלכ סול
 כמנן ועי' ככיהס אדס מנחן בין יוס ללילה ומסי
 כהרעול מנן זכ נ"כ וכערבי קרין להרעול כסי
 כמקינ כרכה ז לפר כמכ"ה כפיכס קל כהרעול,
 ומיכו אש' לא סמס קל כהרעול יסל לנדך כרסס ז
 סלחנה אלא כדלח' ימקס סנחן לו כיהס וככיהס
 וכרל נס פל כרסטו דלף אש יסן אדס ככיהס אסל ינחן
 כילח כיוס ע"ה קול כהרעול עכ"ל . ונעל ויעזר
 ילמך רלכ ליקן כלסון ? ק"ח חמח לה ברין . לא נחן
 סככל כבין נחן להנחן כמחן כו"ה לדעה סיכ הדנר,
 כמ

והוא נאמרת על תצמיח מדיים אנתנו לך על כל
 סמכס שז"ה הודאה וכהודאה יש כמסמס הזכיה וסלכות ונל דבר חרין לברכה עכ"ל :

אשר נתן לשבוי בינה . בברכות סי' ע"ב כי שמע קל הרעולא לימא אשר נתן וכו', והוא סמוק באיוב
 (למ' לו) וכתב הגאון בעל סעדי יו"ט שבי פרק ה' סי' ב"ג אות ה' , ויש לחכות שכ הברכות
 (ס"ס) א' 10—8 בלשן

תפלת שחרית

סב

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עָשִׂנִי גוֹי :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עָשִׂנִי עֶבֶד :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עָשִׂנִי אִשָּׁה :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁעָשִׂנִי כְרִצְנוֹ :

הגשמה יסמחה

ענף יוסף

שלא עשני גוי. כעבד כלטוט סא דמקט ג' ברטס
 אלו בתמלה מיד אחר למסוי בינה מפני שנכח
 אפי' יצ' ואלס נפמס ולפסוי גיכ טלן נמקטו כל סילקס.
 וג' ברטס אלו ג"כ מסיקין על מלגס סילקס נמקטו
 לפיכך מוס זכ' לזכ' והמקן וליך מחסילין בברטס
 כל סנאס. וכמנ מכר' מין סא דמקטו לומר פלג
 ברטס אלו בדרך סילקס. ולא מקטו נרוך ספסני יסודי
 נרוך ספסני גן סורין. נרוך ספסני איב'. סוא מוסס
 פלמח' נמטו וגמרו ספוט לחדס סלג נברא מפננרא.
 וי"ל כי יוסר סוב לחדס סיינו לנפס המכמס סלג (לסג
 נטורה נקרא אדס וכס סוא נכדל מפלג ספלי סוי)
 לספסר נהילאחס סרוהני כנרסכוס הפננרא גפון. ספוס
 סזס פלקסס סקנ'ס ספסוק סקדוסה וסכיסס סגון
 סלדס. סוא כדו סכיסוף סליפוס סל פליפוסה ספלט
 סזס פולס הפספס. ספסנר ספוט וסלך סרר' סקנ'ס
 נסמור מלוחי סוקפסו וסרוסיו. אכל כיון פטוס סלדס
 ססר כל סמליות וספס נכ' א"כ סוב סיו ל' ספס סלג
 סנפס נמילאסו סרוסוי. ויכ' לא ידקן לנך ברטס אלו
 נדק סויכ. כי ודלוי טס ל' לחדס פלג נברא לא סיס
 ולא אפס לא יסודי ולא י' ל' סן סורין ולא
 פנד. סלמסס מלסר סך נורס סמסו לנרס סל סלדס.
 פליט

עץ יוסף

ארמי. והכס אפסו מלסריו ה"א ולסכסילס. וסס
 זכס סברכס סוא ודלס על סרלס ססר חק ס'
 לזסו סבססגה סן יוס ולילס. ר"ל סן אר' לסך.
 ולסון סינע סייך ברס סכסו (סיונ' סל) ברית סרטי
 לעיני ומה אהבונן על סהולס (ונס ריטס) :
 שלא עשני גוי כו'. סברכס זו נהקס לזס סכס
 וסדלס למקוס סעסלסו מנני יסרלל אסר
 סר סט מכל סעמיס וקרסטי לעסדסו ולקייס
 מ'סו (לנוס). כסוב סטונס סלר' ז"ל סרסונס
 סוא לומר סלג סחלף נססוהיט סנפסוה טודרי
 סוכסס ומזולס :
 שלא עשני עבד. ר"ל עבד סנפני. סלע"ס ססוא
 טוב מן סעובר סוכסס סחייב סכל סמלס
 סלס סייבס. מ"מ סוא מוזול מלד סלן ל' יוס
 חסוס אכוס ולסור' סכס יסרלל וסלר עניני ססולס
 סיס ט' (לסס) :
 שלא עשני אשה. סלע"ס סיס ל' סעלס
 וססיבס מ"ע סיינע ססובס כמס סוכרס
 סיסרלל סררי סיינע סייבס סכל סמלס ספסורה
 ממי סליינע מלוי וסוכס (לסס) :
 שעשני כרסט. וסוא כמס סמל'קס עליס לזס סדס (לסס) :

ממלכת עשה שהזמן גרמא. תחיל המלטה וספס
 ממי סליינע מלוי וסוכס (לסס) :
 שעשני כרסט. וסוא כמס סמל'קס עליס לזס סדס (לסס) :

סוקס

הקון תפלה

בלשון בינוני חוץ סזו וסעסל ל' כל סרר' עכ"ל.
 ועל זו יס לזס סעס לפי סכס סוא לזסן חכסוב
 סאיוב אי סוי נלן לסכוו בינע. וכן יס לזס
 סעס על גאל יסרלל ססכרס ססולס ססרס
 לסרלל סברנע גואל יסרלל ססכרס סן
 ססולס ססחידת, כססר יסכסר בסקסון וסלס
 ססרור רכ עסרס וברסב"ס וכססוור לבני רוסס
 וסכדורי חסיסניס וסספריס וסככוריס וססולס רניתן לסכוו בינע : שלא עשני. סקכץ חסכוס
 ורסב"ס (ליפסרס רר'ס דך ג"כ) סכס בנו חר"ר אברסס ו"ל, ונרס סכסנע אכס ססרי ו"ל סוד חפלה
 סג' סרכס סל גוי עכר וסשע רסוי לברך אוחן סכל יוס סין רסח אוחס סין לא רסח וכ"כ סחלכוס
 חר"ר יחק ו"ל בעל סחלכוס, וסר לי סי סרס נוסחס יסנע סן חלמסד ודית כחוב סח כד רוי אינע
 גוי סכרך וכו' וכן בעכר וכן כסשע, ונרס סזו ונרסס סרר'קס סחיקס יסכס אוחת, וכן נססס
 ססרור לרבינו. עסרס בר סשנא ו"ל עכ"ל, וכסרור רכ עסרס סלפנינו לא נססס. ובסוספס דכרסס
 פ"ס ח"ה ר' יודח אוסר שלס סרכוס צריר אדס לברך סכל יוס סלל עשנינו (כן תרירס סוסספס
 סח"י אירפורס וכ"ה כיריולטי סס פ"ס ח"ב) עלל עשני אשה ליל עשני כור, סלל עשני גוי
 סססר כל תורס כסן נגדו, סלל עשני אשה ססן אשה חייבס סססוס, סלל עשני כור ססן כור
 ירס חסיי ס"ס וכססנעס פ"ג ב' תניא חיר' סאיר אוסר חייב אדס לברך ג' סרכוס סכל יוס אלו חן
 סעשני

עיון תפלה

כמס ויבדנו דכרסכס (כרלסית סג, סו), סרר'קס לני
 (תכליס י, ג', וולס סננחין סיינו רך מנניל סין סני
 דכרס דומיס, כמס סלס יכס ינחן סס סין מלכ' וס'
 (כרסס ס, פ"כ), זוכס לסכחין סין דס סמל לרס ססור
 סס סג, כ), אפי סוא סכסנחני סין ססס לססס (פ"ס
 סל, כ) : סלל עשני גוי עכר אש"ז. סלל ססס
 ססססו
 וכדורי חסיסניס וסספריס וסככוריס וססולס רניתן לסכוו בינע : שלא עשני. סקכץ חסכוס
 ורסב"ס (ליפסרס רר'ס דך ג"כ) סכס בנו חר"ר אברסס ו"ל, ונרס סכסנע אכס ססרי ו"ל סוד חפלה
 סג' סרכס סל גוי עכר וסשע רסוי לברך אוחן סכל יוס סין רסח אוחס סין לא רסח וכ"כ סחלכוס
 חר"ר יחק ו"ל בעל סחלכוס, וסר לי סי סרס נוסחס יסנע סן חלמסד ודית כחוב סח כד רוי אינע
 גוי סכרך וכו' וכן בעכר וכן כסשע, ונרס סזו ונרסס סרר'קס סחיקס יסכס אוחת, וכן נססס
 ססרור לרבינו. עסרס בר סשנא ו"ל עכ"ל, וכסרור רכ עסרס סלפנינו לא נססס. ובסוספס דכרסס
 פ"ס ח"ה ר' יודח אוסר שלס סרכוס צריר אדס לברך סכל יוס סלל עשנינו (כן תרירס סוסספס
 סח"י אירפורס וכ"ה כיריולטי סס פ"ס ח"ב) עלל עשני אשה ליל עשני כור, סלל עשני גוי
 סססר כל תורס כסן נגדו, סלל עשני אשה ססן אשה חייבס סססוס, סלל עשני כור ססן כור
 ירס חסיי ס"ס וכססנעס פ"ג ב' תניא חיר' סאיר אוסר חייב אדס לברך ג' סרכוס סכל יוס אלו חן
 סעשני

תפלת שחרית

סג

פ"ב פארא ז"ל אין למג נבגס ז נב"ב וכו"ל ויש לזס פגס פ"ס סוד :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה לי כל צרכי :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המכין מצערי גבר :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אוזר ישראל בגבורה :

עץ יוסף

עץ יוסף

לקטתם. וכן ראית שבחלק אחד נשמר טבעת זה. שחס יתן לרור עפר או רגב הדמה כללל מטה ויכסיהו המים כטבעס. וזמדוע ראית בכללות זה היסוד שאיתו קן. אבל נהפוך הוא כי הארץ למעלה מהמים. והוא הפך הטבע כי אם שלא מפלאוה יולר בראשית. לזה ההקיתו חז"ל לברך בעה קוב הארס בצקר והדדוכנה כפות. רגליו על הארץ ברוך חקע הארץ על המים. כי הוא ענין לרקע וחמד מאתו ית' לבנין עולם כמ"ס הכתוב עולם הסד יבנה מה טבעל טבע זה היסוד והקוה אוהו למקום אחד ועלה היבשה לתועלת הארס וכל הבעל הי שלא יוכלו לחיות במים :

שעשה לי כל צרכי. אף בכל הנכנסים כן נלשון ביטוי. מ"מ אין לנכנס נוכח זה ולומר הטעם לי כל. כיון שהגירסא כן גז"ס אף שאין אט יודעים הפעם (הה"ת השקל). ונדרתנ"ס אי' שפיעה לי כל צרכי. וליתו נראה. שכל הנכנסים כן הם מדברים במלל וידד נסמר (פ"ח). שוד נכס הפל"ח עיקר הטעמא מחמלה נכנס שפיעה לי כל צרכי ואח"כ נכנס המכין מלעדי נכס. וכן איחא גז"ס :

המכין מלעדי נכס. כן היא הגירסא בגמ' המכין. אבל הרא"ש נכס אב: הכן : אוזר ישראל. לכאורה נכנס זו וגם נכנס שוד ישראל נכללו בנכנס מלביש יצוויים. אך משני שפיעה נכנסת אלו מיוחדות לישראל יוסר משל"ג שאר הנכנסים כסן להנחת פלס וסכל פוים נכס. לכן נוצרט לכנן פליסס בנכנסים (א"ר) :

שעשה לי כל צרכי. ברכה זו נתקנה ליתן שבה

לה"י על שנתן לו מנעלים מפני כבועל מנעליו יכול ללכה לעשות כל זרטי. משל"ג ביחף : המכין מלעדי נכס. ברכה זו נתקנה לזה שבה לה"י שברא בזהם היברים והליוה שברגלים שמהם בא האילוף. וכן הוא לומר מה' מלעדי נכס סגנו (הכלים לו, ג) :

אוזר ישראל טו'. פסוק הוא. ובא כאן ע"ס שאחר המינייה. והא שפורט בו הברכה לומר ישראל משל"ג בשאר ברכות (ותן מברכה עטר ישראל). הוא משני ישראל מאוין בזה ומזהרין בזה יותר. כי בחזרה תגורה עיקר כוונתם כדי שלא יהא לבס רואה את הערזה משל"ג זולתם אין כוונתם בחזרה אלא כדי שיהיו מארזים בגבורתם זיהר. שכן היא טבע החזרה מזרות את הארס יותר שכן כתיב אר נא כגבר תליץ וגו' אבל ישראל עיקר טעמם בחזרה הוא לנניעות כדי שלא יהא לבס רואה את הערזה והגזרה תבא ממילא. לכך מנכרין ולומרין אוזר ישראל בגבורה. כלומר אל"ס שאין עיקר כוונתנו לזה (וגם החזרה מחשת כהה) מ"מ הוא ברחמי וחסדיו טהן לנו הנצורה אב (לטי) :

עיון תפלה

תקון תפלה

פוסק

שעשה לי כל צרכי. בנכנסת כי ע"ב כי כיום מסאמס לימא ברוך שעשה לי כל צרכי. וכתב אטדרסס טעם הנכנסת בכל זמן שהיא יחף איני יכל לאלה ולפשות צרכי וזיון שלגס מנעליו כאלו נעבי לו כל צרכי, טכ"ל. וב"ז נסדורו תפלה זכה חמה על פניו סנכסס כולו בשטו שפיעית לרכים טוא רטי

מיוחד רק להטעל המנוס, אכל פטוח גדולה נידו, הלשון הזה נוסל על כל צרכי סודס, כמו פוסק אהס כל צרכי סעודה (ג"ב ס', פ"ג) צרכי נסמס מותר לעשותו נחיה"מ (ש"פ או"ח סי' תל"ו), שפס ארס כל צרכי נסס (ב"רסח ג, פ"ט), מדרו ועשו לרכים נמטוי (שילוחין פ"ג). ובסדור רב סמרס ובאשכול לפרלג"ד סקן כל זה ק"ס והפלה סי' ד' ובמנסס סי' אי' הטעמא שלא חפס סק"ב' כלום. יבס"ס כה"י מינססן משנת ק"ג ובנסחור ויערי ובמחזור לבי רומא טוטסחא שעשית לי כל צרכי, והנוסחא סולו חסוס סכרי כל סנכנסת כן נלשון נסחר, כמו סודסס לפיל בניאורט ריש נכנסת כל נסילת ידיה, וכן יס לחמוס על נכנסת חסוב שסך נסחוסס פטרס זסל נכנסת שאותך לברך ביראה נעבוד, ופי' משרי יז"ס על פלס"ס אוח"ב : אוזר ישראל, עומד ישראל. בנכנסת ס' ע"ג כי חסר המינים לימא אוזר ישרא' בגורס, כי

כיום

תפלת שחרית

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עומר ישראל בתפארתו
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם העותן ליעף פח
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המעביר שנה מעיני
 והנומה מעפפי :

(ד"ח) (א) חן לעזות חן אחר ותנומה מעפפי . כי הכל ברכה אחת עד לעמו ישראל . לך נזון לומר
 ויהי רצון ט"ז : (ב) אם ישור כל הלילה לא יאמר נרכת המעביר שנה כשם ומצילה כמו נ"ה
 שמה (א"ר ט' ת"ז חז"י) :
 נ"ח ודגרי"ב בשי"א דב"ר ט' ב' וכן בהרשב"א אחא המזב"ח חב"י שנה תש בנרכת המעביר הנחה שם חב"י

עץ ייסק

בהפ"ד. יהע"ג דכנחלת ידיו נ"כ חן הכוונה
 כזה שהם היו מקפידים רק לנקות ולא לטהר
 ולקדשה . מ"ה החם חן נ"ך להזכיר ישראל
 שכי אומרים בפירוש לקב"ו ט' (נוש) :
 הגוהן ט' . ע"ש שמחור לו הקב"ה שמה העיוס
 מסירת החם בריאה וחוקה :
 המעביר שנה מעיני . היא הקדמה כנהגון כענינים :
 והנומה מעפפי . הוא נוס ולא נוס חיר
 ולא חיר שאינה הלא בעפעפים חה אפיע
 כהקם ממטה :

ולא

תפלה

הוצאה הפיעל הוצאת ההפעיל : הגוהן ליעף כח .
 לה"ב (ישעיה מ, כט) . וכתב האגור , בסדורי האשכנזים
 (ונתקבלה אח"כ גם בסדורי הספרדים וב"ה גם
 בפחזור ויטרי) מוסיפים עוד ברכה אחת הגוהן ליעף
 נ"ך ואני קבלתי מרבותי שאין להוסיף עוד על
 הברכות שנוטרו בתלמוד , וגם בסדר תברכות של
 בעל הב"ג והרוקח אינה נזכרת ברכה זו , מ"ם
 הגנה בצירפת ואשכנז לאמרה "עכ"ל , וראה מש"ב
 בעיון הפלה , וע"י חשוכה מרש"ל סי' ס"ד :
 המעביר שנה מעיני . כן הגירסא בש"ס כת"י
 טיכען משנת ק"ג וב"ה ברמס שונצינו וברמס
 וויניציאה ר"ם וב"ה במס' דרך ארץ רבת פרק י"א
 רחץ פניו אומר ברוך המעביר שנה מעיני ותנומה
 מעפפי וב"ה בסדור רב עטרם ובסדורי החיטנים
 אכפתור ויטרי וכן גרסת הר"ף והרא"ש וסגרי
 וספ"ג וספ"ד ורבינו ירוחם ואגודה וכן הזכירות
 החוס ברכות פ"ו א' ר"ה כל , אבל גרסת הלטרונ
 ובה"ג והרשב"ה פ"ז מהל' תפלה ואבודרוח ומחזור
 בני רומא וסדורי הספרדים המעביר חב"י שנה
 תו' , וב' במעני י"ם על הרא"ש פרק ט' סי' כ"ג
 אות א' , וכן נראה כיון דכשנכנס לישן תא אומר
 חסיל חב"י שנה על עיני עכ"ל , אבל בתורת
 ענף חיים שבפ"ק סדור החיטנים ירושלים תרנ"ד סי'
 נ"ה כתב , הוא הלא נרטיג לה משום דמשע דדוקא חב"י שנה הוא מעביר ולא כל השיטה

עכ"ל , ודבריו נכונים :

עיון הפלה

גדים כודרה אריסי' לימא שטר ישראל בהכארה ;
 נראה שיהי שמספרים כחש כשהי הנרסח סאלס כוד
 טנה שמיס הסחורית מלכד הגירח ה"אזר וטריסח
 הסדה , כי לפי כמיון כססוי מה' טעה זכרון שכ
 ישראל כ"ן , ופי י"ס אל נחמד אכרי כמיידי וישראל
 נלמד פריס סדרס אריסי' ? ודברי ס'אנדורה דף
 פ"ז ע"ג וס"ל א"ח סי' מ"ו סק"ג ידועים . ונראה
 כמיון כהיה ענינה המיכדים למקן ברכה על אידוה
 הגרחה והתללות אבר הלא חז בני ישראל נהרטה
 הקדס ויילס כ"י"ה על חף אימייה . אחר ישראל
 בגבורה . לנלסס נרוח ככיר ונלנז המין ננד כל סגרוה
 חגל כסערים לספיט . עופר ישראל בתפארה .
 ק"ך נצרתן , כי איכיו ננשס קרסו כסו חתן ולא
 יכלו ק"כ וס"א רס וי"טודד , וכמו סקנשו לומר ננרכה
 אחת ואמינה הסדריכנו על כמות איכיו וירם
 ק"גנו על כל שנאינו . וח"פי אשכנו נימי בני ים
 אשר כס"ה ר"ה חת סעמי ככסו עכרתו עד שככסס
 ככל נח הככל (פי' חס שגכונז לקמן גרס ססח
 ורתן לך כפולא שנת) עמדו וחקשו עד כרכס שלסית
 דגוהן ליעף חת . (למן כסב טימ סמחסיס טולת
 מן סרעיון סכנו , כנשן ננרסח הילס סמכס חו"ל
 על כפעולת סמכרות :

וי"ט

תפלת שחרית

סד

יְהוָה רִצּוֹן מְלִשְׁנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּרְגְּלֵנוּ
 בְּתוֹרָתְךָ וּדְבָרֶיךָ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאֵל תְּבִיאֵנוּ לֵאמֹר לִידֵי
 תִּמְאָה וְלֹא לִידֵי עֲבָרָה וְעַן וְלֹא לִידֵי נִסְיוֹן וְלֹא לִידֵי בְּזוּז

גליון הגריב וכן את עהנים . והנה המג"א ב"י פ"ז כתב בשם סג"ר איה אמת לומר כל נוסח הבריכה בלשון רבים שרגילנו וכו' והנבט וכו' והנבט וכו' ובשם הסדר כתב בשם איהא לשון יחיד שרגילנו וכו' והנבט וכו' ובקרוי בגמ' וביר"ף והפ"ט ורא"ש ורמ"א איהא לשון יחיד וכו' באבודתם לכן לעג"ד ע"פ ששה ערים גדלים ונאכנים יקום דבר לשון עליהם לומר בלשון יחיד . והנה לדעת כי בידו רצון שיהיה איהא ברכה זו והוא שגנה המדפיסים שהרא"ש לשון יחיד אלהי ואלהי אמתו וכו' וצריך לאסור בלשון רבים : [בש"ע ע"פ סימן מ"ו כמחשבו למנו אברהם סק"ד הנקרא בטובם כגרי"ס האריך כזה . ע"פ ש"ס]

עץ יוסף

ע"פ דבקה נכסי וכו' : ואל הביאנו לא ליד חטא . ר"ל שאם לא תתן לי סיוע . הלא"ר יגבר עלי . ומאלף אלהי סבה להביאני ליד חטא : לא ליד חטא . שנה לחטא בשוגג : ולא ליד עברה ושגג . שנה לחטא במזיד . והמהגלג ליד שיהגלג החלה על דבר ששטט ולא"כ שסיף והולך . כמו שמליט גבי דוד המלך ע"ה שאמר בהגלה שניאות מי יבין וכו' : ולא ליד ניסיון ולא ליד בזיון . יסודו למי שפירק ממשום שמליט דהמע"ה שאמר בחגגי ה' ונאני .

ואלהי אבותינו . לכן למרים ברוב ההפלות ק לפי שאנו מזכירים זכות אבות ומתפללים בזכותם : שתרגילנו בתורתך . ואף שהמזב והרע משרין בידו אדם לעשות כרעו . אפ"ה מהגלג לה"י שישיעו לעשות הטוב ולהתרחק מן הרע כמו שמליט נבי דוד שהתפלל לה"י שישיעו לדבר משה ושירחקו מן הרע כדכתיב הדריכני בנתיבי מלכותך . וע"ד שאמרנו ז"ל הבא ליטגר מסייעין אלה . וזה מה שאמר אהרן כן ודבקנו במלכותך .

חקן תפלה

יהוה רצון . אומר רבינו תם שזה מן הברכה ברוך אתה ה' המעביר שנה מעיני וכו' וז"ל יהוה רצון עב"ל התוס' ברכות ס"ו א' ד"ה כל ולפי"ז ראוי כל הברכה להתאמר בלשון יחיד אלהי וגו' שרגילנו וגו' כמו שהתחיל המעביר שנה מעיני וגו' ובגמ' תלמודנו שם , וכו' בסודרי רב עפרים רב סעודה וכו' גו' תיר"ף והרכב"ם פ"ו מה"ל תפלה ח"ד ורא"ש ואבודתם ובש"ס בתי"א פאריש , וכו' במחזור רומא ובמחזור ויכרי (במחזור ויכרי השם בלשון רבים אלהינו והתפלה בלשון יחיד שרגילנו) אבל נוסח הספרדים גם הברכה גם התפלה בלשון רבים המעביר חבלי שנה מעינינו וגו' , וב"ב המג"א בשו"ע או"ח סי' ס"ו סק"ד בשם ספר אות אמת שצריכים לומר בלשון רבים ודמה אותה לתפלה הדרך בכ"י ק"י סי' ד לפי שהיא קבועה לרבים , כ"י שו"ע סי' תקס"ה , עוד כתב שם המג"א בשם האגודה שיש בנוסח זה ג"ח תיבות , והמספר הוא סבבים לנוסח הרכב"ם שם : ברוך אתה יי אלהינו

עין תפלה

יהוה רצון שרגילנו . היא סימנה של נרחה סתעביר שנה מעיני וכן היא כתובה בגמ' ברכות ס' ע"ב בנוסחאות מדויקת כמובנה לה בני סוד . וכן מלמדה בסדר רב עמדה ורב סעודה וכו' דעת הרא"ש , וכתב עוד שז"ל יהוה רצון סי"א (אבודת"ם) , וכן סאטן , כי בלמח ספרה הסתמה בשם עומה איננה ראויה לנכבס א"כ לא יטרף אלים תנאי יתקן , כי מה יתרון לאדם גסור מעליו תעממו א"כ לא יתנו אהרי קן א"כ נסחו בהורה ובתחת לך יתור כל ביום אחרי עיני ולנו , ומה בנ"ש ע"פ א"ש יאור יקום רוצח , הלא טובה לו שנה שלום , כי איננו לרשעים שנה לכן ופנא"ה לשלום (פסודין פ"א) , לכוין שמתו אלים יהוה רצון שרגילנו בתורתך : ודב"נו במצותך . ע"פ דבקה נכדוהיך (תפלים ק"ט . לה) : ואל תביאנו לא ליד חטא . כמו שכתוב וכתבי בק"ו : לכוין (יחזקאל ג' ב) , א"ל חס' לני לדבר רע . (תפלים קמ"א , ד) , למח חתטנו ס' מדדכך יתקיה לנו מירא"ך (ישעיה ס"ג , ח) ; ואין זה מונע הכחירה הסתמה אלא כמו שאמרנו רבותיט ומסת ,

ע"כ) נדרד שאדם רוצה ללכת מוליכין אהו : עב"ה . ד"ס ארמי ע"מ אַבְרָהָה ונוסח כמובן , כמו ערה דבר (דברים נ"ד , ב) ה"ל עב"ה פתגם , ונמוסף ליה"ל נאסח אלא דעי למרחוק — עב"ה לנגל הארוב ובחלמוד משחמשים ס' הרבה לפני כעברת תודם והתלפת חק , וניסל על כל דבר חסא ושון וסע , כמו על כל פנרות היתורה הקלות ופהמורית הדומת והסגנות (שטשות ג' פ"ב) , עברות שכן אדם למקום וכו' עברות שכן אדם לחירו וכו' (יזחא פ"ג ע"ב) , הירל מענרה הנידו (פוסט פ"ד , א) ; לך ברוב סגמיה פתח עברה סוף דבר פרוס , כמו כרכורי עברה קאים מעברה (יזחא פ"ג , א) , הכבוד עברה ושון הפלס (כ"ב קס"ד , ב) , ה"ל סחמסין לשם עברה (פיר פ"ג , ב) , נדלח הנה"ה לשמח (סודיות , ב) , פתיחה לין מעברה לא (פ"ו י"א , א) , מלמד ששיבס : דבר עברה חסוט (פוסט ט' , ב) , א"כ מדי עברה

וְאֵל תִּשְׁלַח מַנְּבִיאוֹתָיִךְ וְהִרְחִיקוּנוּ מֵאֲדָם רָע וּמִחֶבֶר רָע
וְדַבְּקוּנוּ בְּיַצְרְךָ הַטּוֹב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וְכוּף אֶת יַצְרֵנוּ
לְהִשְׁתַּעֲבֹד לְךָ וְהִגְנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים

עץ יובק

והכחו: והרחיקנו מאדם רע. שאם העומע
וכמעכצ לשלמות התורה והמעלות: ומחבר רע.
שלא אלמד ממעשי: ודבקנו בילר הטוב ט'.
שתזמין לנו דרכים המביאים לדי תכלית: והפע"ת
כתב ש"ל וקשה הוא"ץ במלאכים וסכ"ף צו"א
והפ"א בליר"י: וכוף את ירע להשתעבד לך.
ר"ל תן לי הכנעה וכפיה כמעט שאלכל בצחרתי
לעשות פעולה לעצמו לך: לחן ולחסד ולרחמים
ט'. ר"ל שאלהיה אהוב לכהים ולבריות:
ופגמלט

הקן הפלה

אלך העולם השעביר חבלי שנה מעוני ותנומה
מעפעפי (ו) יהי רצון בלפניך יי אלודי ואלהי
אבותי שתרנילני לדבר מצוה ואל תרנילני לדבר
עברה ועון וְתִשְׁלַח בִּי יַצְר טוֹב וְאֵל יִשְׁלַח
בִּי יַצְר רָע וְתִשְׁלַח בִּי יַצְר טוֹב וְתִשְׁלַח
בְּתוֹרָתְךָ יִחְנַנֵּנִי לְחַן וְלַחֲסֵד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ
וּבְעֵינֵי כָל רֹאֵי וְתַגְמַלְנִי חֲסִדִים טוֹבִים, בְּרוּךְ
אַתָּה יי גּוֹמֵל חֲסִדִים טוֹבִים צ"כ, חולתו פן
הנוסחאות לא מצאתי שיסכיח לזה החספר:

עין תפלה

ילאט (שכח סד, א) עברה ממסתתת לנו של אדם
(יחל לפ, א) פליטל שלטנו אל מן העברה (פסולדן
י, ב), נולד פסח בלס ונחכה לטורי עברה (ש
פ, א) ככל לידו דבר עברה ויזל. (קדושן לפ, ב),
כיא עברה עברה ליש דין שמהללה (ש פ, א),
ר"מ כיה מהלזן נטורי עברה (ש פ, א) הממדק
טלמו לעברה (שנת לג, א) הטסה כפיה סוף כל ליד
עברה (מדריס כ, פ א), החלה עברה הרכוד כל
(ד"א ופ"א פ"א), שחל טורי עברה יש ככס (ינמות
פ, ב), נכל מהקומח טלנו הכונה דבר עברה;
וליה סון גם מסדר החסלס הולח, לא ליד חסא (כאונג) ולא ליד עברה (ככלס מקגבורה
סיר, ממולט בין סונג למיד) ועון ונחיד, כמולר כומס לו, ב): ואל תשלם בנו יצר הרע.
כע שנלמד ואל השלם בי כל און (תפלים קיס, קלג), ונמחור רומח והשלם בי יצר טוב ואל
זשלם בי יצר רע, ומקין זה כרמכ"ס ע"י הקין הפלה, ונראה שטכד על מלמד (כרסות פל, ב)
דקיס יר טוב סופסן (כול סופסן וסללים שגליהס) רשעים יצר רע סופסן. ונפחה סמחור וסרי ורמכ"ס
שורסן יצר טוב יצר רע בני כ"א נראה עקר לפי חק הלשון בעגריה, רלס לקמן ד"ס ומסקן
סמחיה: [וְדַבְּקוּ בְּיַצְרְךָ הַטּוֹב. כע שנלמד דכקה נפשי אחרך (תפלים פג, פ), והפע"ל לא
נלס כמקרא לך הנילוחו קן ה"ש בלחיה וְדַבְּקוּ (ליוז מל, ט), וכמו טלמדו
כנרכח למח וליז חרס קב"ק ונכרכח למח ואלס: כחאומת פגבע סטויולוחו קן קב"ע כים
סוף (שמת פ, ד). ולטודרס טרס ודב"קנו יצר הטוב, ונפלורי כסרדיס ותרביקנו יצר כעונ
עננין סקיל. ונכחור רכ עמרה וְדַבְּקוּ בִּינר סכונ: וְכִף אֶת יַצְרֵנוּ. טוי מהקל עשרס
כפף, וכלמוד (כיס לג, ב) ק"כף את יצר עדיף; ק"שע"ע"ק"ה. כפ"ים סרנה יוסף כלרמי ס"ין
לפי ס"ל ויכנס בנין וְדַבְּקוּ (סוסל) אִשְׁתַּבַּח (פסול), כמו וְדַבְּקוּ ס"יח ורע"א (למקלס
כרלית ב, א) תוריס ע"קל"י (פאל ד, י), לאכלס לנרמיס ולא ק"ש"ר"ף (מ"י תפלים פ, ס), לא
ה"ק"ר"ב"ף כטיטון (מ"י ליוז סת, פ) משרס חלף סיסוך לחון, ולא אִשְׁתַּבַּח"ע"ה (למקלס כרלית
ס, ס), וְדַבְּקוּ לך מלסן (שס פ, ס), וְדַבְּקוּ ית ירמיס (זמות ירמיס לת, ו), אִשְׁתַּבַּח
לחנמו (מ"י ליוז, י), וק מסטו כעמות וקן סטוח מרונמיס, כמו אִשְׁתַּבַּח עמי (למקלס פמת ג, ו),
מח וְדַבְּקוּ (כרלית י, י) (לעס רי נתן סלמנר כול משרס ברד נלסן כני נסור, כלייל
וְדַבְּקוּ (מ"י פלי פ, לא) חרס ברד (ליוז ל, כ), וסלמודי יחן לרסיס כלס חמנה
סגריה מרונמח וסלר וְדַבְּקוּ שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַיִם שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַיִם ונרסס סן, ב):
ותנו היום. פי לקמן ד"ס סחלמי סוס:

הפלת שחרית

סה

בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רֹאֵינֵנוּ וְתִתְקַלְּנוּ חֲסָדִים טוֹבִים : בָּרוּךְ
אַתָּה יי גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם
וּבְכָל־יּוֹם מִעַי פָּנִים וּבְמַעֲזוֹת פָּנִים . מֵאֲדָם רָע . וּמִחֶבֶר

עין יוסף

יהי רצון טו'. זה היה תכלת רבי במה לנהיה
כדלחיה כזכרות סרק היה קראל : מעוז פנים.
שלא יתגברו צי אנשים שהם עוז פנים : ומעוזת
פנים . שלא יעשו אהי עזה פנים . דהיינו שלא
יזילו עלי לעז שהני ממזר כדלמריק ס' עשרה
יוחסין דכל עז פנים לזיט מיוחס. מהרס"ל בחד"ג.
או פירושו שלא לעז נס אזי כנגד אחרים . כי
עז פנים לניהם (אנדרסס) : מאדם רע . לע"פ
שליט עז פנים : וכחבר רע . כדי שלא ללמוד
ממעשיו

וחגבלנו חסדים טובים. פי' חסדים שאינם ממעטין
זכות. כמו שהיה ירא יעקב אזיט ע"ה שמא נתמעטו
זכותיו. אז פי' חסדים טובים משום שיש חסדים
שאינם טובים כפי הגדלה . כמו ולך ה' החסד כי
אתה תשלם לאיש כמעשהו ר"ל מדה כנגד מדה .
בכדי שיצן ויפספס במעשיו וישוב : ולאו מבקשים
חסדים טובים בגולה ונסתר : בא"י גומל חסדים
טובים טו' . שמעביר שינה מן האדם ומחדש כוח
ועושה לו חסדים בגולה ובנסתר :

דובר שלום

חסדים טובים. לכן יתבקשים לחטו וכגמלו חסדים
טובים . טיבו חסדים טובים . טובים במס'. לא פייסי
רעים למכלים הפסד :

וחגבלנו חסדים טובים. גם פנינים כרפיה
אינם רעים בתלמים. רק רעים למכלים הפסד.
נמלא קבל הכוונה הנס' מלד סחמד. רק אינם

תקון הפלה

יהי רצון גוי שתצילני. הפלת רבינו הקדוש בתר
צלוחי(כזכרות טו, ב) וישם הגיוסא בל'רבים אלדינו
וגוי שתצילנו גוי' וכ"ה בסדורי הספרדים, אבל
בשבת ל' ע"ב דירכא בל' יחיד, וכן גוי' בש"ס
כת"י סינכען משנת ק"ג בכרכות ושבתי, וכ"ה בילקום
משלי

עין תפלה

גומל חסדים טובים לעמו. כמו"ס חסדי סי' אלוזר
וגר ורב סי' כ' לית ישראל אשר נמש וגר' (יפנים פנ,
(4). ועין גמילות חסד עשות חסד (למים חסרות
הדין. ונסדור רב עמרם וברי"ף ונרמב"ם ובהלכות
נדונות . ונסקק רי"ד ואנדורסס ונסדורי החימים
הגירסא גומל חסדים טובים ותו לא, וכ"ס נ"י

הג"ה ז"ל. אכל במחזור ויטרי ונטוסה סג"י הגומל חסדים טובים לעמו ישראל גמל חסדים טובים
זולתם גרסא האשכנזים והספרדים ומחזור לבני רומא גומל חסדים טובים לעמו ישראל בני
ה"ל חסדים טובים לפי הכלל בסגן הכרכות, כי כל זכרם המכוימת בנינוני טובל ואחריו למ"ד
הנבול יבוא כפינו נס"ל, כמו המלמד חורס לעמו ישראל, הנותן ליעף כח, דוחק לשכחו בינו,
העושה לו כל זרני, המחזיר סמינו לציון, הגובל לחיובים טובות, המאיר לעולם כלו ככבודו,
המחזיר נשמת לפגרים מחיס, ונמחזר בני רוגל וחממה זכרה אשר יצר הרופא לכל נשך.
וכסרק ר"ל ס"ס י"ז צריכים לנרום נא"י הגומל שכן טוב לגומלי חסדים. אכל מלך טחל וסלח
לעונותינו לפי הכלל היו צריכים לנול טלשה הא"ן רטפים ומפלי כככדות נשמשו שלשום. וכן סדין
אס אחריו צ"ה אז מ"ס, הבודר בשירי זורה, הבודר בעצו ישראל נאככה, הבודר בתורה
ונמסס פנדו, הרודה בתשובה, המברך את עמו ישראל בשלום, האל הגאמן בכל דבריו, העונה
בעת צרה, הנותן ריח סונ בפרוח, ולכן זכר נורם סג"ל המקדש שמו ברבים נס"ל, ונכרמה
סמין גרם סג"ל בונה ירושלים ומוחק ברחמי' (ולש זכרות כללו יולאים מן הכלל, אשר ישראל ננטרה,
טוסר ישראל חספאה, נשמה לון ננייה), המעביר כנס מעיני, המציא לחס סן הארץ, הנפרע לעמו
ישראל בכל צרסו. ועי' זכרות ל"ח ע"ה וסס נ"ב כוע"כ ובהכוחות חממת מונח גס"ס דסוס ויולגה הר"ב :
שתצילני היום. עד סערב : ובכל יום, משס וליק' עד חסלה פשאר. ונטוסה הנס' זכרות פ"ז ב'
ויילקום מלני רמו חתקס"ל הגירסא שתצילני מעיני פנים וכו', וכסנה ל' ע"ב שתצילני היום סעדי
פנים וכו', אכל נס"ס כח"י מינען משנה ק"ג ליתא נס' כסנה לחינה היום, ונרסה שיהי סוססס מלחמה :
מעוז פנים. (דגרים מה, ג; דיואל א, פג), שלא יפשו כי בני אדם עיי פנים : ומעוזת פנים. שלא
לעזי פני כנגד אחרים. ציווח שס סמקסס, אכל גיווח האר ססטל (מפלי ית, פג) : מאדם רע
וכחבר רע ומשבן רע. כנגד שנסה דברים סנוכה נלחמת סרק ב' משנס י"ד עין רעה חבר רע שבו

הג"ה ז"ל. אכל במחזור ויטרי ונטוסה סג"י הגומל חסדים טובים לעמו ישראל גמל חסדים טובים
זולתם גרסא האשכנזים והספרדים ומחזור לבני רומא גומל חסדים טובים לעמו ישראל בני
ה"ל חסדים טובים לפי הכלל בסגן הכרכות, כי כל זכרם המכוימת בנינוני טובל ואחריו למ"ד
הנבול יבוא כפינו נס"ל, כמו המלמד חורס לעמו ישראל, הנותן ליעף כח, דוחק לשכחו בינו,
העושה לו כל זרני, המחזיר סמינו לציון, הגובל לחיובים טובות, המאיר לעולם כלו ככבודו,
המחזיר נשמת לפגרים מחיס, ונמחזר בני רוגל וחממה זכרה אשר יצר הרופא לכל נשך.
וכסרק ר"ל ס"ס י"ז צריכים לנרום נא"י הגומל שכן טוב לגומלי חסדים. אכל מלך טחל וסלח
לעונותינו לפי הכלל היו צריכים לנול טלשה הא"ן רטפים ומפלי כככדות נשמשו שלשום. וכן סדין
אס אחריו צ"ה אז מ"ס, הבודר בשירי זורה, הבודר בעצו ישראל נאככה, הבודר בתורה
ונמסס פנדו, הרודה בתשובה, המברך את עמו ישראל בשלום, האל הגאמן בכל דבריו, העונה
בעת צרה, הנותן ריח סונ בפרוח, ולכן זכר נורם סג"ל המקדש שמו ברבים נס"ל, ונכרמה
סמין גרם סג"ל בונה ירושלים ומוחק ברחמי' (ולש זכרות כללו יולאים מן הכלל, אשר ישראל ננטרה,
טוסר ישראל חספאה, נשמה לון ננייה), המעביר כנס מעיני, המציא לחס סן הארץ, הנפרע לעמו
ישראל בכל צרסו. ועי' זכרות ל"ח ע"ה וסס נ"ב כוע"כ ובהכוחות חממת מונח גס"ס דסוס ויולגה הר"ב :
שתצילני היום. עד סערב : ובכל יום, משס וליק' עד חסלה פשאר. ונטוסה הנס' זכרות פ"ז ב'
ויילקום מלני רמו חתקס"ל הגירסא שתצילני מעיני פנים וכו', וכסנה ל' ע"ב שתצילני היום סעדי
פנים וכו', אכל נס"ס כח"י מינען משנה ק"ג ליתא נס' כסנה לחינה היום, ונרסה שיהי סוססס מלחמה :
מעוז פנים. (דגרים מה, ג; דיואל א, פג), שלא יפשו כי בני אדם עיי פנים : ומעוזת פנים. שלא
לעזי פני כנגד אחרים. ציווח שס סמקסס, אכל גיווח האר ססטל (מפלי ית, פג) : מאדם רע
וכחבר רע ומשבן רע. כנגד שנסה דברים סנוכה נלחמת סרק ב' משנס י"ד עין רעה חבר רע שבו

רע. ומשבו רע. ומסנע רע. ומשקזן המשחית. מדין קשה
ומבעל דין קשה. בין שהיא בן-בית ובין שאינו בן-בית:

גדל' חס'ה אחרת ספקים מטור נס'ק וז' לא חס' חוץ דהנסל ודחול תן בני אפס' סק'ס דמק'ס
יח'ק ס' וסק'וד יח'ק חס'לי' לישראל: לאדבר' לים בכ' דח' בל'וח' . דח'ני' ס'ליח' חלל חר'סין ניסין
וק'ס נס'ק וח'ר' חל חס'ט לו ח'ח'ס' . וז'ס' ח'נוסין י'ן על'סון ח'ח'ני' ניסין ס'כ'ל : ג'ס נס'ק'ס וכו'ק'ר'ס
ובס'ח'ר'י ז'ל וז'ל טס'ר'ס מל'ס ח'נו'ל חס'ל'ס לח'י'ח'ס' :
ס'ך דח'פ'ל' ח'ס' ל'ק'ר' ס'ח'ק' ד'ר'ש' ד'ח'ס' :

אלהינו נאלחי אבותינו וקרנו בקרון טוב לשניה וסקרנו בקרבת ישעיה
נרבים משם שש' קדם וקרלנו : אלקיט אהבת חסדכונים
אברהם יצחק וישראל עברה אהבה ריה ואהבה חסד ואהבה שכונעט שעשע עת
לסברתם אקוט קתר המרית ואהבה עקרה שעקר אהבה יצחק קטו על-ג'י
המזבח בקרוב בטרקרה :

יהי עתה חלוקים האמה ותאלחים נקח את-אברהם ויאמר אלו
אברהם ויאמר תני : ויאמר קח-נא את-בנה את-יהודה אשר-
אתבת את-יצחק וקרלה אל-ארי' חמ'ר'ח ותעלהו שם לעלת על-אחד
ההרים אשר אמר אלהי וישבם אברהם בג'ר ויחבש את-המלו' ויפ'ח

ממטיו הרעים . והח'ל לא תחנכר לרעט :
וסשבן רע . כדי שלא אלקה עמו כדכתיב סרו
לא מעל חג'י האנשים הרעעים ה'לה ולא חגעו
בכל אסר להס סן חס'ט בכל ח'ח'ס' . וח'מרו
ח'ל'ל לוי לרעט לוי לסכט : ובסגע רע . הס קר'וח
לדי סוקן : ובססון ח'ס'ח'ית . כמו ח'מ'ט ב'סלח'ה
יח'ס ס' לסטן לח סוד ח'דומי . וקר'ל ח'ס'ח'ית
ס'ס מה ס'ח'רו ח'ל'ל ח'א ס'ן ח'א מל'ח' ח'ח'ט עולה
ומס'סין יורד וטט! נס'ח' . וח'ח' ח'ס'ח'ה כל'לית .
ל'ח ח'ח'רו כ'ח'לר ח'ס'ח'ה : סדין קס'ה ס' .
ס'ס'ק ט'ח'ו סכ'וי ובין ח'כ'רי לא יח' קס'ה וח'טריח
נ'ג'ד : ובבעל דין קס'ה . ח'ף ח'ס' הדין לא יח'ה

עין תפלה

רע : ומסנע רע . מסנע סמן ומריו : וכעסן
ח'ס'ח'ית ל'ס ח'ף סלסון ח'ס' ר'חי ל'ס'וח וכח'ס'סון
נ'ח'ל' . כח'ס'ס ח'ח'לר וס'ח'ח'לר ס'טומ'דיס כח'מ'לר כ'ח'ס'
ל'ח'ר' . כ'ס ע'כ'ר ס'כ'רי . ח'כ'ר ח'כ'רי . ח'ך נ'כ'ן
ס'סל'וד לא יס'מרו לח ס'כלל ח'ס' . כ'סו ס'ח'לר ס'כ'רוך (ס'נ' ח'ל' . ס'נ'ל ח'ס'מ'ר (ס'ס ס' . ס'ל' .
ס'ח'ח ס'כ'נ'ל וס'כ'ר ס'ח'די וח'ח'ן ס'ח'ח'ס' (ס'ס'ח'ס' ס'כ' . ס'ח'ל' . ל'ונ'ג ס'כ'נ'ל (ס'כ'ס' ס'ס' . ס'כ' . ס'כ'רוח ס'טס'ר'ין
(ס'ל'ס ס' . ס'כ'ן ק'ש'ח' . ס'יכ'ל'ס ח'ט ל'רון ס'ל'ל כ'ק'סי (ס'כ'ר ס'כ'ר ח'ח'ל' . וס'י'י ס'ל' ח'ס'ל'ה ס'דין
ס'י'ס'מ'ר'ס ס'כ'נ'ה מ'דין ק'ס'ס ומכ'טל דין ק'ס'ה . וח'ח' ח'ס'ס' . כ'י ר'כ'ט ס'ק'רוס ס'ח'כ'ר ס'כ'כ'ה ס'ח'ח' (ל'ס'ס'
ס'ק'ן ח'ס'ל' . ס'ס'ס' ע'ח'ל יס'ר'ל'ל וח'ח'י' : ס'י'כ'ונ'ס ס'י'ח'ר ח'ס'ונ'ס כ'י'ח' כ'ד'ח'י'ל' כ'ס'נ'ס'ר'ין (כ'כ' ס'כ'ן כ'כ' ס'כ'ר
ח'ס'ח'ס' ל'ס'י'כ'ה ס'ח'ר ר'כ'י ל'כ'י' ס'ט'ר'ס' . נ'ח' ס'ס'ק כל ס'כ'ר ס'ק'ס' כ'די'נו ח'ח'וס'ח' ס'כ'י'ל' ס'ל' . ל'ס'ן
ס'ח'ל' ח'י'ונ'ל ס'דין ק'ס'ס וכ'ר' : בן ב'ר'ית . ס'כ'ונ'ס ס'כ'ר'יו ס'ל ל'ח'ט' . וכ'כ'ק י'ל ע'כ' ס'כ' ס'ס'ס'
(ח'ס'י'י וכו'ר' :

תקן תפלה
ס'ש'לי ר'טו ח'ח'ס'ס' . ח'כ'ל' ב'ס'רו'ר ר'כ' ע'ס'ר'ו
וב'ס'כ'וד'ר'ס' . וב'ס'כ'וד'ר' י'ס'ר'ל' וב'ס'כ'וד'ר' ח'ח'ס'ס'י'ת
על'ח'ינו ס'ח'ז'יל'נו :